ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1983

Vyhlásené: 06.10.1983 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

101

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
z 30. mája 1983
o Konzulárnom dohovore medzi Československou socialistickou republikou a Sýrskou arabskou republikou

Dňa 23. mája 1979 bol v Damašku podpísaný Konzulárny dohovor medzi Československou socialistickou republikou a Sýrskou arabskou republikou.

S dohovorom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident Československej socialistickej republiky ho ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Prahe 12. mája 1983.

Dohovor nadobúda platnosť na základe svojho článku 52 dňom 11. júna 1983.

České znenie dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Prvý námestník:

Řehořek v. r.

KONZULÁRNY DOHOVOR medzi Československou socialistickou republikou a Sýrskou arabskou republikou

Československá socialistická republika a Sýrska arabská republika,

prajúc si ďalej rozvíjať a prehlbovať priateľské vzťahy medzi oboma štátmi na základe všeobecne uznávaných zásad medzinárodného práva a najmä na základe zásad zvrchovanej rovnosti štátov, územnej nedotknuteľnosti a nevmiešavania sa do vnútorných vecí,

prajúc si taktiež upraviť konzulárne vzťahy,

rozhodli sa uzavrieť tento Konzulárny dohovor:

HLAVA I

Definície

Článok 1

Na účely tohto dohovoru majú nasledujúce výrazy tento význam:

1. „konzulárny úrad“ je generálny konzulát, konzulát, vicekonzulát alebo konzulárne zastupiteľstvo;
2. „konzulárny obvod“ je územie určené konzulárnemu úradu na výkon konzulárnych funkcií;
3. „vedúci konzulárneho úradu“ je osoba poverená vysielajúcim štátom, aby vykonávala povinnosti spojené s touto funkciou;
4. „konzulárny úradník“ je každá osoba včítane vedúceho konzulárneho úradu poverená výkonom konzulárnych funkcií;
5. „konzulárny zamestnanec“ je každá osoba zamestnaná v administratívnych, technických alebo domácich službách konzulárneho úradu;
6. „členovia konzulárneho úradu“ sú konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci;
7. „rodinný príslušník“ je manžel alebo manželka člena konzulárneho úradu, ako aj jeho deti a jeho rodičia alebo rodičia jeho manžela alebo manželky, pokiaľ tieto osoby žijú s členom konzulárneho úradu v spoločnej domácnosti;
8. „konzulárne miestnosti“ sú budovy alebo časti budov a pozemky k nim patriace, ktoré sa užívajú výhradne na účely konzulárneho úradu, bez ohľadu na to, kto je ich vlastníkom, včítane sídla vedúceho konzulárneho úradu;
9. „konzulárne archívy“ sú všetky listiny, dokumenty, korešpondencia, knihy, filmy, záznamové pásky a registre konzulárneho úradu spolu so šiframi a kódmi, kartotékami a ktoroukoľvek časťou zariadenia určenou na ich ochranu a uloženie;
10. „úradná korešpondencia“ je všetka korešpondencia vzťahujúca sa na konzulárny úrad a na jeho funkcie;
11. „loď“ je každé plavidlo plávajúce pod vlajkou vysielajúceho štátu;
12. „lietadlo“ je každé civilné lietadlo registrované vo vysielajúcom štáte v súlade s jeho právnymi predpismi a nesúce jeho označenie;
13. „štátni príslušníci vysielajúceho štátu“ sú osoby, ktoré majú podľa právnych predpisov vysielajúceho štátu štátne občianstvo vysielajúceho štátu;
14. „právnické osoby vysielajúceho štátu“ sú organizácie zriadené podľa právnych predpisov vysielajúceho štátu. V prijímajúcom štáte sa s nimi nakladá ako s právnickými osobami.

HLAVA II
Zriaďovanie konzulárnych úradov a vymenúvanie konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov

Článok 2

1. Konzulárny úrad sa môže zriadiť na území prijímajúceho štátu iba so súhlasom tohto štátu.
2. Sídlo konzulárneho úradu, jeho trieda, konzulárny obvod a rozsah personálu konzulárneho úradu sa určujú vysielajúcim štátom a podliehajú schváleniu prijímajúceho štátu.
3. Neskoršie zmeny sídla konzulárneho úradu, jeho triedy alebo zmeny konzulárneho obvodu môže urobiť vysielajúci štát iba so súhlasom prijímajúceho štátu.
4. Predchádzajúci výslovný súhlas prijímajúceho štátu je potrebný aj na zriadenie úradovne tvoriacej súčasť konzulárneho úradu, ktorá je však umiestnená mimo sídla tohto úradu.

Článok 3

1. Vedúcich konzulárnych úradov vymenúva vysielajúci štát a na výkon ich funkcií prijíma prijímajúci štát.
2. Vysielajúci štát musí vedúceho konzulárneho úradu vybaviť dokladom vo forme patentu alebo obdobného dokumentu vyhotoveného pre každé vymenovanie osobitne, ktorý osvedčuje jeho funkciu a v ktorom je spravidla uvedené jeho plné meno, kategória a trieda, konzulárny obvod a sídlo konzulárneho úradu.

   Vysielajúci štát zašle patent alebo obdobný dokument diplomatickou cestou alebo inou vhodnou cestou vláde štátu, na území ktorého má vedúci konzulárneho úradu vykonávať svoje funkcie.
3. Vedúci konzulárneho úradu sa prijíma na výkon svojich funkcií na základe privolenia prijímajúceho štátu nazývaného exequatur, nech je už forma privolenia akákoľvek. Je žiadúce, aby sa privolenie dávalo čo najskôr. Dovtedy, než sa mu udelí exequatur, môže sa vedúci konzulárneho úradu prijať na výkon svojich funkcií dočasne. V tom prípade sa budú na neho vzťahovať ustanovenia tohto dohovoru.
4. Štát, ktorý odmieta poskytnúť exequatur, nie je povinný oznámiť vysielajúcemu štátu dôvody svojho odmietnutia.

Článok 4

1. Ak vedúci konzulárneho úradu nemôže z akýchkoľvek dôvodov vykonávať svoje funkcie alebo ak je miesto konzulárneho úradu dočasne uprázdnené, môže vysielajúci štát funkciou dočasného vedúceho konzulárneho úradu dočasne poveriť konzulárneho úradníka tohto úradu alebo iného konzulárneho úradu alebo člena diplomatického personálu diplomatickej misie; meno tejto osoby treba predbežne oznámiť ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.
2. Dočasnému vedúcemu konzulárneho úradu sa poskytujú práva, výsady a imunity, ktoré požíva podľa tohto dohovoru vedúci konzulárneho úradu.
3. Ak člen diplomatického personálu diplomatickej misie vysielajúceho štátu dočasne vykonáva funkcie vedúceho konzulárneho úradu, jeho diplomatické výsady a imunity zostávajú nedotknuté.

Článok 5

Len čo je vedúci konzulárneho úradu na výkon svojich funkcií prijatý, hoci aj dočasne alebo ad interim, prijímajúci štát o tom ihneď upovedomí príslušné orgány konzulárneho obvodu a urobí príslušné opatrenia, aby vedúci konzulárneho úradu mohol vykonávať povinnosti vyplývajúce z jeho úradu a požívať výhody vyplývajúce z tohto dohovoru.

Článok 6

Vysielajúci štát oznámi ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu:

a) vymenovanie členov konzulárneho úradu, ich plné meno, funkciu, ich príchod po vymenovaní na konzulárny úrad, ich konečný odchod alebo skončenie ich funkcií a všetky ďalšie zmeny majúce vplyv na ich postavenie, ktoré môžu nastať počas ich služby na konzulárnom úrade,

b) príchod a konečný odchod rodinného príslušníka člena konzulárneho úradu, ktorý patrí k jeho domácnosti, a tam, kde to prichádza do úvahy, prípady, keď sa osoba stane alebo prestane byť rodinným príslušníkom,

c) prijatie do zamestnania a prepustenie osôb usadených v prijímajúcom štáte, pokiaľ ide o členov konzulárneho úradu.

Článok 7

1. Konzulárnym úradníkom môže byť iba občan vysielajúceho štátu, ktorý nie je trvale usadený v prijímajúcom štáte.
2. Konzulárni úradníci nebudú v prijímajúcom štáte vykonávať žiadnu súkromnú alebo obchodnú činnosť pre svoj osobný prospech.

Článok 8

1. Prijímajúci štát vydá každému konzulárnemu úradníkovi dokument osvedčujúci jeho právo vykonávať konzulárne funkcie na území prijímajúceho štátu.
2. Prijímajúci štát môže kedykoľvek a bez uvedenia dôvodov svojho rozhodnutia oznámiť diplomatickou cestou vysielajúcemu štátu, že niektorý konzulárny úradník je persona non grata alebo že ktorýkoľvek iný člen konzulárneho personálu je neprijateľný. V takom prípade vysielajúci štát podľa povahy prípadu odvolá dotyčnú osobu, ukončí jej funkcie na konzulárnom úrade alebo zruší jej vymenovanie.
3. Ak vysielajúci štát odmietne alebo opomenie vyhovieť v rozumnom čase záväzkom, ktoré má podľa odseku 2 tohto článku, môže prijímajúci štát podľa povahy prípadu odňať príslušnej osobe exequatur alebo prestať ju považovať za člena konzulárneho personálu.

Článok 9

Funkcie člena konzulárneho úradu sa končia okrem iného:

a) písomným oznámením vysielajúceho štátu prijímajúcemu štátu o tom, že sa jeho funkcie skončili,

b) odňatím exequatur,

c) písomným oznámením prijímajúceho štátu vysielajúcemu štátu, že ho prijímajúci štát prestal považovať za člena konzulárneho personálu v prípadoch predvídaných v odseku 3 článku 8.

HLAVA III

Úľavy, výsady a imunity

Článok 10

Prijímajúci štát úplne uľahčí výkon funkcií konzulárneho úradu a konzulárnych úradníkov a urobí nevyhnutné opatrenia na to, aby mohli požívať práva, výsady a imunity ustanovené v tomto dohovore.

Článok 11

1. Vysielajúci štát môže v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu nadobúdať do vlastníctva, najímať alebo užívať v akejkoľvek forme ustanovenej týmito právnymi predpismi pozemky, budovy alebo časti budov pre potreby konzulárneho úradu alebo pre ubytovanie členov konzulárneho úradu, ktorí sú občanmi vysielajúceho štátu.
2. Prijímajúci štát poskytne vysielajúcemu štátu pri získaní pozemkov a budov alebo častí budov na účely uvedené v odseku 1 všetku potrebnú pomoc.

3. Vysielajúci štát nie je zbavený povinnosti dodržiavať právne predpisy o výstavbe a územnom plánovaní alebo iné obmedzenia vzťahujúce sa na oblasť, v ktorej sa tieto pozemky, budovy alebo časti budov nachádzajú.

Článok 12

1. Vysielajúci štát má právo používať v prijímajúcom štáte svoju štátnu vlajku a štátny znak podľa ustanovení tohto článku.
2. Štátna vlajka vysielajúceho štátu sa môže vyvesiť a štátny znak umiestniť na budove konzulárneho úradu a na jeho vchode, na rezidencii vedúceho konzulárneho úradu a na jeho dopravných prostriedkoch, ak sa používajú na služobné účely.

Článok 13

1. Miestnosti konzulárneho úradu sú nedotknuteľné. Orgány prijímajúceho štátu do nich smú vstúpiť iba s dovolením vedúceho konzulárneho úradu, vedúceho diplomatickej misie vysielajúceho štátu alebo osoby poverenej niektorým z nich.
2. Prijímajúci štát má osobitnú povinnosť urobiť všetky vhodné opatrenia na ochranu miestností konzulárneho úradu pred vniknutím alebo poškodením a na zabránenie akémukoľvek rušeniu pokoja konzulárneho úradu alebo ujme na jeho dôstojnosti.
3. Miestnosti konzulárneho úradu, ich zariadenie a iný majetok v nich nemôžu byť predmetom prehliadky, rekvizície, zabavenia alebo exekúcie.

Článok 14

Konzulárne archívy a dokumenty sú vždy nedotknuteľné, nech sa nachádzajú kdekoľvek.

Článok 15

1. Prijímajúci štát povolí a bude chrániť slobodu spojenia konzulárneho úradu na všetky úradné účely. Pri spojení s vládou, diplomatickými misiami a ostatnými konzulárnymi úradmi vysielajúceho štátu, nech sú kdekoľvek, môže konzulárny úrad používať všetky vhodné spojovacie prostriedky, včítane diplomatických alebo konzulárnych kuriérov, diplomatických alebo konzulárnych batožín a kódovaných alebo šifrovaných správ. Rádiovú vysielaciu stanicu však môže konzulárny úrad zriadiť a používať iba so súhlasom prijímajúceho štátu. Pri použití verejných spojovacích prostriedkov budú platiť pre konzulárny úrad rovnaké podmienky ako pre diplomatickú misiu.
2. Úradná korešpondencia konzulárneho úradu je nedotknuteľná.
3. Konzulárna batožina sa nesmie otvoriť ani zadržať. Ak však príslušné orgány prijímajúceho štátu majú vážne dôvody domnievať sa, že batožina obsahuje niečo iné než úradnú korešpondenciu, dokumenty alebo predmety určené výlučne na úradné použitie, môžu žiadať, aby sa batožina otvorila v ich prítomnosti zodpovedným zástupcom vysielajúceho štátu. Ak orgány vysielajúceho štátu takú žiadosť odmietnu, vráti sa batožina na miesto, odkiaľ pochádza.
4. Zásielky tvoriace konzulárnu batožinu musia byť opatrené zreteľným vonkajším označením povahy zásielky a môžu obsahovať iba úradnú korešpondenciu, dokumenty alebo predmety určené výlučne na úradné použitie.
5. Pri výkone svojich funkcií požívajú konzulárni kuriéri vysielajúceho štátu na území prijímajúceho štátu rovnaké práva, výsady a imunity, aké požívajú diplomatickí kuriéri, pokiaľ sú vybavení úradnou listinou označujúcou ich štatus a počet zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu. Tieto ustanovenia sa vzťahujú aj na konzulárnych kuriérov ad hoc, s tým, že ich práva, výsady a imunity prestanú platiť, len čo je konzulárna batožina odovzdaná doručiteľovi.
6. Konzulárna batožina sa môže zveriť kapitánovi lode alebo civilného lietadla, ktoré má pristáť na povolenom vstupnom mieste. Kapitán musí byť vybavený úradnou listinou označujúcou počet zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu, nebude sa však považovať za konzulárneho kuriéra. Po prerokovaní s príslušnými miestnymi orgánmi môže konzulárny úrad poveriť niektorého zo svojich členov, aby prevzal uvedenú batožinu priamo a voľne od kapitána lietadla alebo mu ju odovzdal.

Článok 16

Prijímajúci štát sa bude správať ku konzulárnym úradníkom s náležitou úctou a urobí všetky vhodné opatrenia, aby zabránil každému útoku proti ich osobe, slobode alebo dôstojnosti.

Článok 17

1. Konzulárni úradníci nesmú byť zatknutí alebo vzatí do väzby, leda v prípade ťažkého zločinu a na základe rozhodnutia príslušného súdneho orgánu.
2. S výnimkou prípadu uvedeného v odseku 1 tohto článku nesmú byť konzulárni úradníci uväznení alebo sa nesmie obmedziť ich osobná sloboda, leda pri výkone súdneho rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť.
3. Konzulárny úradník sa musí dostaviť na príslušné orgány v prípade, že sa proti nemu začalo trestné konanie. Konanie sa však vykoná s náležitým ohľadom na jeho osobu odôvodneným jeho úradným postavením a s výnimkou prípadu uvedeného v odseku 1 tohto článku spôsobom, ktorý by čo najmenej narušil výkon konzulárnych funkcií. V prípade, že za okolností uvedených v odseku 1 tohto článku je potrebné konzulárneho úradníka vziať do väzby, musí sa konanie proti nemu začať v čo najkratšom čase.
4. Prijímajúci štát bez meškania upovedomí vedúceho konzulárneho úradu v prípadoch, keď je člen konzulárneho úradu zatknutý, vzatý do väzby alebo keď je proti nemu začaté trestné konanie. Ak sa uvedené opatrenia týkajú vedúceho konzulárneho úradu, prijímajúci štát o tom upovedomí vysielajúci štát diplomatickou cestou.

Článok 18

1. Pokiaľ ide o úkony uskutočňované pri výkone konzulárnych funkcií, konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci nepodliehajú jurisdikcii súdnych a správnych orgánov prijímajúceho štátu.
2. Ustanovenia odseku 1 sa nevzťahujú na občianskoprávne konanie:
   a) vyplývajúce zo zmluvy, ktorú konzulárny úradník alebo zamestnanec neuzavrel v zastúpení vysielajúceho štátu,
   b) začaté treťou stranou a týkajúce sa zodpovednosti za škodu spôsobenú v prijímajúcom štáte pri prevádzke vozidla, lode alebo lietadla,
   c) týkajúce sa pozemkov a nehnuteľností, ktoré sa nachádzajú na území prijímajúceho štátu, pokiaľ ich konzulárny úradník alebo zamestnanec nevlastní na konzulárne účely za vysielajúci štát,
   d) týkajúce sa dedičstva, kde konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec nevystupuje za vysielajúci štát, ale ako vykonávateľ poslednej vôle, správca dedičstva, dedič alebo odkazovník,
   e) týkajúce sa akejkoľvek súkromnej alebo obchodnej činnosti, ktorú konzulárny úradník alebo zamestnanec vykonáva v prijímajúcom štáte popri svojich úradných funkciách.

Článok 19

1. Členovia konzulárneho úradu môžu byť vyzvaní, aby sa dostavili ako svedkovia na súdne alebo správne konanie. Konzulárni zamestnanci nemôžu, s výnimkou prípadov uvedených v odseku 4 tohto článku, odmietnuť podať svedectvo. Ak konzulárny úradník odmietne podať svedectvo, nesmie sa voči nemu uplatniť žiadne donucovacie opatrenie alebo iné sankcie.
2. Príslušné ustanovenia odseku 1 týkajúce sa konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov sa použijú obdobne na ich rodinných príslušníkov.
3. Orgán požadujúci svedectvo musí dbať, aby neobmedzoval konzulárneho úradníka pri výkone jeho funkcií. Kedykoľvek je to možné, môže prijať svedectvo v jeho rezidencii alebo na konzulárnom úrade alebo prijať od neho svedectvo v písomnej forme.
4. Členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci nemajú povinnosť podávať svedectvo o skutočnostiach spojených s výkonom ich funkcií alebo predkladať úradnú korešpondenciu o

dokumentácii týkajúcej sa týchto skutočností. Takisto sú oprávnení odmietnuť podať posudok ako znalci vnútroštátneho práva vysielajúceho štátu.

Článok 20

1. Vysielajúci štát sa môže u člena konzulárneho úradu vzdať výsad a imunít uvedených v článkoch 17, 18 a 19.
2. Vzdanie sa výsad a imunít musí byť, s výnimkou ustanovenia odseku 3 tohto článku, vo všetkých prípadoch výslovné a musí sa oznámiť prijímajúcemu štátu písomne.
3. Ak konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec začne konanie vo veci, v ktorej požíval vyňatie z jurisdikcie podľa článku 18, nemôže sa dovolávať vyňatia z jurisdikcie, pokiaľ ide o žaloby navzájom súvisiace priamo s hlavnou žalobou.
4. Vzdať sa vyňatia z jurisdikcie v občianskych alebo správnych veciach neznamená vzdať sa tým aj imunity, pokiaľ ide o exekučný výkon rozsudku; tejto imunity sa treba vzdať osobitne.

Článok 21

Prijímajúci štát oslobodí členov konzulárneho úradu a ich rodinných príslušníkov žijúcich s nimi v spoločnej domácnosti od všetkých osobných služieb, verejných služieb akéhokoľvek druhu a od vojenských povinností, ako sú rekvizície, vojenské kontribúcie a ubytovanie vojska.

Článok 22

1. Konzulárni úradníci, konzulárni zamestnanci a ich rodinní príslušníci žijúci s nimi v spoločnej domácnosti sú vyňatí zo všetkých povinností uložených zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o registráciu cudzincov, povolenie na pobyt, pracovné povolenie a iné formality, ktoré sa všeobecne vzťahujú na cudzincov.
2. Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa však nevzťahujú na konzulárnych zamestnancov, ktorí nie sú stálymi zamestnancami vysielajúceho štátu alebo vykonávajú súkromnú zárobkovú činnosť v prijímajúcom štáte, ani na ich rodinných príslušníkov.

Článok 23

1. S výhradou ustanovenia odseku 3 tohto článku sú členovia konzulárneho úradu, pokiaľ ide o služby, ktoré vykonávajú pre vysielajúci štát, a ich rodinní príslušníci žijúci s nimi v spoločnej domácnosti vyňatí z ustanovení o sociálnom zabezpečení, ktoré prípadne platia v prijímajúcom štáte.
2. Vyňatie uvedené v odseku 1 tohto článku sa vzťahuje aj na členov súkromného personálu, ktorí sú výlučne zamestnaní u členov konzulárneho úradu, a to za podmienky:
   a) že nie sú štátnymi príslušníkmi prijímajúceho štátu alebo nie sú v ňom trvale usadení,
   b) že sa na nich vzťahujú predpisy o sociálnom zabezpečení platné vo vysielajúcom alebo v treťom štáte.
3. Členovia konzulárneho úradu zamestnávajúci osoby, na ktoré sa nevzťahuje vyňatie uvedené v odseku 2 tohto článku, musia plniť povinnosti, ktoré ukladajú zamestnávateľom ustanovenia o sociálnom zabezpečení prijímajúceho štátu.
4. Vyňatie ustanovené v odsekoch 1 a 2 tohto článku nebráni dobrovoľnej účasti na systéme sociálneho zabezpečenia prijímajúceho štátu za predpokladu, že účasť na ňom je prijímajúcim štátom dovolená.

Článok 24

1. Konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci a ich rodinní príslušníci žijúci s nimi v spoločnej domácnosti sú oslobodení od všetkých daní a poplatkov, či už osobných alebo vecných, celoštátnych, oblastných a miestnych, s výnimkou:
   a) nepriamych daní, ktoré bývajú obvykle zahrnuté v cene tovaru alebo služieb,
   b) daní a poplatkov zo súkromných nehnuteľností na území prijímajúceho štátu s výhradou ustanovení článku 25,

c) dedičských poplatkov a poplatkov z prevodu majetku vyberaných prijímajúcim štátom, s výhradou ustanovenia písmena b) odseku 3,

d) daní a poplatkov zo súkromných príjmov každého druhu, ktoré pochádzajú z prijímajúceho štátu včítane ziskov pochádzajúcich z prevodu majetkových hodnôt,

e) daní a poplatkov vyberaných za poskytovanie osobitných služieb,

f) registračných, súdnych, hypotečných a kolkových poplatkov, s výhradou ustanovení článku 25.

2. Členovia konzulárneho úradu, ktorí zamestnávajú osoby, ktorých platy alebo mzdy sú podrobené dani z príjmov v prijímajúcom štáte, musia plniť povinnosti, ktoré zákony a predpisy tohto štátu ukladajú, pokiaľ ide o vyberanie dane z príjmov.

3. V prípade úmrtia člena konzulárneho úradu alebo jeho rodinného príslušníka žijúceho s ním v spoločnej domácnosti prijímajúci štát:

a) povolí vývoz hnuteľného majetku zomretého s výnimkou majetku, ktorý sa získal v prijímajúcom štáte a ktorého vývoz je zakázaný v čase jeho úmrtia,

b) nebude vyberať celoštátne, oblastné alebo miestne dedičské poplatky ani poplatky z prevodu majetku, ak ide o hnuteľný majetok, ktorý bol na území prijímajúceho štátu iba v dôsledku pobytu zomretého v tomto štáte ako člena konzulárneho úradu alebo rodinného príslušníka člena konzulárneho úradu.

Článok 25

1. Vysielajúci štát je v prijímajúcom štáte oslobodený od všetkých daní, dávok a poplatkov:

a) z pozemkov, budov a častí budov užívaných na konzulárne účely alebo ako obydlie členov konzulárneho úradu, ak sú vo vlastníctve vysielajúceho štátu alebo ak sú v jeho mene najaté,

b) zo zmlúv a listín, ktoré sa týkajú nadobudnutia nehnuteľností uvedených v odseku 1 písm. a),

c) z výkonu konzulárnych funkcií včítane vyberania konzulárnych poplatkov a dávok.

2. Vysielajúci štát je v prijímajúcom štáte taktiež oslobodený od všetkých daní, dávok a poplatkov z hnuteľného majetku, ktorý je vo vlastníctve vysielajúceho štátu alebo ktorý sa nachádza v jeho držbe a užívaní a ktorý je výhradne určený na konzulárne účely.

3. Oslobodenie ustanovené v tomto článku sa nevzťahuje na poplatky a dávky preukázané služby.

Článok 26

1. Prijímajúci štát v súlade so zákonmi a predpismi, ktoré môže vydať, povolí dovoz a poskytne oslobodenie od všetkých colných dávok, daní a ostatných poplatkov okrem poplatkov za skladovanie, prepravu a podobné služby:

a) pri predmetoch včítane automobilov určených pre úradnú potrebu konzulárneho úradu,

b) pri predmetoch určených pre osobnú potrebu konzulárnych úradníkov a ich rodinných príslušníkov žijúcich s nimi v spoločnej domácnosti včítane predmetov určených na ich začiatočné zariadenie. Spotrebné predmety nesmú presiahnuť množstvo potrebné na priamu spotrebu príslušných osôb.

2. Konzulárni zamestnanci požívajú výsady a oslobodenia uvedené v odseku 1 tohto článku, ak ide o predmety dovezené pri ich nástupe do úradu.

3. Osobné batožiny sprevádzajúce konzulárnych úradníkov a ich rodinných príslušníkov žijúcich s nimi v spoločnej domácnosti sú oslobodené od colnej prehliadky. Môžu byť prezreté iba v prípade, že sú vážne dôvody pre domnienku, že obsahujú iné predmety, než sú uvedené v odseku 1 písm. b) tohto článku, alebo predmety, ktorých dovoz alebo vývoz je zakázaný zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu alebo na ktoré sa vzťahujú jeho zákony a predpisy o karanténe. Táto prehliadka sa môže vykonať iba v prítomnosti konzulárneho úradníka alebo jeho rodinného príslušníka.

Článok 27

S výhradou právnych predpisov prijímajúceho štátu o oblastiach, do ktorých je prístup zakázaný alebo upravený z dôvodov štátnej bezpečnosti, konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec, ako aj jeho rodinní príslušníci môžu slobodne cestovať po území prijímajúceho štátu.

Článok 28

1. Konzulárni zamestnanci, ktorí sú občanmi prijímajúceho štátu alebo sú v ňom trvale usadení, podliehajú jurisdikcii prijímajúceho štátu s výnimkou prípadov, keď ide o výkon ich funkcií, a nepožívajú ničoho než imunity podľa článku 19.
2. Ustanovenia tejto hlavy s výnimkou článku 19 sa nevzťahujú na rodinných príslušníkov osôb podľa odseku 1 tohto článku alebo rodinných príslušníkov člena konzulárneho úradu, ktorí sú občanmi prijímajúceho štátu alebo sú v ňom trvale usadení.
3. Prijímajúci štát musí vykonávať svoju jurisdikciu nad osobami uvedenými v odsekoch 1 a 2 tohto článku takým spôsobom, aby neodôvodnene neobmedzoval výkon funkcií konzulárneho úradu.

HLAVA IV
Konzulárne funkcie

Článok 29

Konzulárni úradníci sú oprávnení:

a) chrániť práva a záujmy vysielajúceho štátu a jeho občanov včítane právnických osôb v prijímajúcom štáte,

b) podporovať rozvoj obchodných, hospodárskych, kultúrnych a vedeckých stykov medzi zmluvnými stranami a rozvíjať medzi nimi priateľské styky,

c) zisťovať všetkými zákonnými prostriedkami stav a vývoj obchodného, hospodárskeho, kultúrneho a vedeckého života prijímajúceho štátu; podávať o nich správy vláde vysielajúceho štátu a poskytovať informácie zúčastneným osobám.

Článok 30

1. Konzulárny úradník je oprávnený vykonávať v konzulárnom obvode v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu funkcie uvedené v tomto dohovore.

   Konzulárny úradník môže so súhlasom prijímajúceho štátu vykonávať konzulárne funkcie aj mimo konzulárneho obvodu.

2. Konzulárni úradníci sa môžu pri výkone svojich funkcií obracať na:

   a) príslušné miestne orgány svojho konzulárneho obvodu,

   b) príslušné ústredné orgány prijímajúceho štátu, ak to dovoľujú zákony, predpisy a zvyklosti prijímajúceho štátu alebo medzinárodné dohody upravujúce túto otázku.

Článok 31

1. V súlade so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu má konzulárny úradník právo zastupovať alebo robiť opatrenia na zabezpečenie vhodného zastúpenia občanov vysielajúceho štátu pred súdmi a inými orgánmi prijímajúceho štátu v prípadoch, keď pre neprítomnosť alebo z iných dôvodov nemôžu včas hájiť svoje práva a záujmy. To isté platí aj pre právnické osoby vysielajúceho štátu.
2. Zastupovanie podľa odseku 1 tohto článku sa končí, len čo zastupované osoby vymenujú svojho splnomocnenca alebo si samy zabezpečia ochranu svojich práv a záujmov.

Článok 32

Konzulárny úradník je oprávnený:

a) registrovať štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu,

b) prijímať žiadosti a vyhlásenia vo veciach štátneho občianstva štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu a vydávať príslušné doklady,

c) vydávať, predlžovať, meniť, zrušovať, odnímať a zadržiavať cestovné doklady občanov vysielajúceho štátu,

d) vydávať a zrušovať príslušné víza osobám, ktoré si prajú cestovať do vysielajúceho štátu.

Článok 33

1. V rozsahu ustanovenom zákonodarstvom vysielajúceho štátu je konzulárny úradník oprávnený:

   a) vyhotovovať rodné a úmrtné listy občanov vysielajúceho štátu a vyhotovovať kópie týchto dokladov,

   b) uzavierať manželstvá a vydávať o tom príslušné doklady za predpokladu, že obaja snúbenci sú občanmi vysielajúceho štátu, a s výhradou, že o tom upovedomí príslušné orgány prijímajúceho štátu, ak to vyžaduje jeho zákonodarstvo,

   c) registrovať uzavretie manželstva alebo zrušenie manželstva, ku ktorému došlo podľa zákonodarstva prijímajúceho štátu, pokiaľ je aspoň jeden z účastníkov štátnym príslušníkom vysielajúceho štátu,

   d) prijímať vyhlásenia týkajúce sa rodinných pomerov občanov vysielajúceho štátu.

2. Tieto ustanovenia nezbavujú osoby, ktorých sa to týka, povinnosti podať hlásenia predpísané zákonodarstvom prijímajúceho štátu.

3. Príslušné orgány prijímajúceho štátu budú okamžite a bezplatne zasielať konzulárnemu úradu odpisy a výpisy z matričných listín týkajúcich sa občanov vysielajúceho štátu a vyžadovaných na administratívne účely.

Článok 34

1. Konzulárny úradník je oprávnený:

   a) prijímať vyhlásenia občanov vysielajúceho štátu a osvedčovať ich,

   b) spisovať, osvedčovať a prevziať do úschovy závety a iné listiny a vyhlásenia občanov vysielajúceho štátu,

   c) spisovať zmluvy medzi štátnymi príslušníkmi vysielajúceho štátu, overovať ich a uschovávať;

   d) osvedčovať alebo overovať podpisy občanov vysielajúceho štátu,

   e) prekladať a overovať všetky listiny a dokumenty vydané úradmi vysielajúceho alebo prijímajúceho štátu a osvedčovať preklady, odpisy a výpisy z týchto dokumentov,

   f) plniť funkcie štátneho notára v mene vysielajúceho štátu,

   g) overovať faktúry a osvedčenia o pôvode vydané alebo osvedčené príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu.

   toto sa netýka zmlúv týkajúcich sa zriadenia, prevodu alebo zrušenia práv k nehnuteľnostiam, ktoré sa nachádzajú na území prijímajúceho štátu,

   d) osvedčovať alebo overovať podpisy občanov vysielajúceho štátu,

   e) prekladať a overovať všetky listiny a dokumenty vydané úradmi vysielajúceho alebo prijímajúceho štátu a osvedčovať preklady, odpisy a výpisy z týchto dokumentov,

   f) plniť funkcie štátneho notára v mene vysielajúceho štátu,

   g) overovať faktúry a osvedčenia o pôvode vydané alebo osvedčené príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu.

2. Listiny a dokumenty uvedené v odseku 1 majú v prijímajúcom štáte rovnakú platnosť a preukaznú moc ako dokumenty overené alebo potvrdené súdnymi orgánmi alebo inými príslušnými orgánmi tohto štátu.

Článok 35

Konzulárni úradníci sú oprávnení prijímať od občanov vysielajúceho štátu do úschovy listiny, peniaze, cenné predmety a iný majetok im patriaci.

Tieto listiny, peniaze, cenné predmety a majetok sa môžu vyviesť z prijímajúceho štátu iba v súlade s jeho zákonodarstvom.

Článok 36

Konzulárny úradník má právo hájiť záujmy štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu v pozostalostných veciach, a to v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu.

Článok 37

1. Len čo sa úrady prijímajúceho štátu dozvedia o prípadoch, keď treba ustanoviť poručníka alebo opatrovníka pre občana vysielajúceho štátu, oznámia to písomne príslušnému konzulárnemu úradu.
2. Ustanovenia článku 31 tohto dohovoru platia aj pre ochranu a obranu práv a záujmov mladistvých alebo iných osôb, ktoré nemajú spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu.
3. Konzulárni úradníci môžu zasiahnuť u príslušných orgánoch prijímajúceho štátu pri vymenovaní poručníka alebo opatrovníka najmä podaním návrhov na kandidátov na výkon týchto funkcií za predpokladu, že ich na to oprávňuje zákonodarstvo prijímajúceho štátu.
4. V prípade, keď nie je zabezpečená správa majetku neplnoletých alebo iných osôb nemajúcich plnú spôsobilosť na právne úkony, môže sa konzulárny úradník postarať o vymenovanie správcu tohto majetku alebo požiadať príslušné orgány prijímajúceho štátu o vykonanie príslušných opatrení.
5. Konzulárny úradník môže v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu prevziať starostlivosť nad neplnoletým občanom tohto štátu, ktorý žije na území prijímajúceho štátu, ak tento štát uznáva takúto právomoc.

Článok 38

1. Konzulárny úradník má právo udržiavať styk so štátnymi príslušníkmi vysielajúceho štátu, navštevovať ich, poskytovať im pomoc v styku s úradmi prijímajúceho štátu vo veciach, ktoré prejednávajú, a za tým účelom im pomáhať pri zabezpečení právneho zástupcu, tlmočníka alebo iných osôb.
2. Prijímajúci štát nebude obmedzovať styk štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu s konzulárnym úradom a nebude brániť ich vstupu do konzulárnych miestností.
3. Príslušné orgány prijímajúceho štátu poskytnú konzulárnemu úradníkovi pomoc pri získavaní informácií týkajúcich sa štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu s cieľom uľahčiť mu styk a stretnutie s nimi.

Článok 39

1. Príslušné orgány prijímajúceho štátu musia bez meškania, najneskôr však do desiatich dní, informovať konzulárny úrad vysielajúceho štátu o prípadoch, keď v jeho konzulárnom obvode je občan vysielajúceho štátu vzatý do väzby alebo keď je jeho osobná sloboda akoukoľvek inou formou obmedzená. Každá správa určená konzulárnemu úradu osobou, ktorá je vzatá do väzby alebo ktorej osobná sloboda je inak obmedzená, musí byť týmito orgánmi taktiež doručená najneskôr do desiatich dní.

   Tieto orgány musia bez meškania informovať osobu, ktorej sa to týka, o jej právach, ktoré má podľa tohto odseku.
2. Konzulárny úradník má právo navštíviť štátneho príslušníka vysielajúceho štátu, ktorý je dočasne zadržaný alebo ktorý si odpykáva trest odňatia slobody alebo ktorého osobná sloboda bola iným spôsobom obmedzená, a dať sa s ním do styku. Návšteva sa uskutoční v čo

najkratšom čase potom, keď o ňu požiada. Opätovné návštevy sú možné na základe žiadosti a v primeraných časových odstupoch.

3. Práva uvedené v odseku 1 tohto článku sa budú vykonávať iba v súlade so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu za predpokladu, že však tieto zákony a predpisy uvedené práva nezrušujú.

Článok 40

1. Konzulárny úradník môže vo svojom konzulárnom obvode poskytnúť pomoc námorným a riečnym lodiam plávajúcim pod vlajkou vysielajúceho štátu, ktoré plávajú pobrežnými vodami, priplávajú do prístavu alebo na iné miesto, kde môžu zakotviť, alebo sa tam už nachádzajú. Len čo je vstup na lode povolený, môžu konzulárni úradníci vstúpiť na palubu týchto lodí a spojiť sa s kapitánom, členmi posádky a cestujúcimi, ktorí sú občanmi vysielajúceho štátu.
2. Kapitán alebo ktorýkoľvek člen posádky môže slobodne prísť na konzulárny úrad, ak má tento úrad sídlo v prístave, kde kotví loď. Ak konzulárny úrad nie je v prístave, je toto spojenie viazané na súhlas príslušného vnútroštátneho orgánu.

Článok 41

1. Bez toho, že by tým bola dotknutá právomoc orgánov prijímajúceho štátu, môžu konzulárni úradníci vyšetrovať všetky nehody, ku ktorým došlo v priebehu plavby lode vysielajúceho štátu, vypočuť kapitána a každého člena posádky, overovať, predlžovať a prijímať palubné dokumenty, prijímať vyhlásenia o ceste a mieste určenia, a pokiaľ to zákonodárstvo vysielajúceho štátu povoľuje, riešiť spory každého druhu medzi kapitánom, dôstojníkmi a námorníkmi, urobiť opatrenia na prijatie kapitána alebo ktoréhokoľvek člena posádky na nemocničné liečenie alebo na návrat do vlasti, uľahčiť príchod lode a pobyt v prístave.

   Pri výkone týchto funkcií môžu konzulárni úradníci požiadať orgány prijímajúceho štátu o pomoc.
2. Orgány prijímajúceho štátu sa nevmiešavajú do udalostí na palube lodi s výnimkou nepokojov, ktoré by mohli porušiť pokoj a verejný poriadok na zemi alebo v prístave, spôsobiť ujmu na zdraví alebo ohroziť verejný poriadok, a nepokojov, ktorých sa zúčastnili osoby, ktoré nie sú členmi posádky.

   Konzulárny úradník má právo v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu sprevádzať kapitána alebo niektorého z členov posádky lode vysielajúceho štátu, pokiaľ sú vyzvaní, aby sa dostavili pred súd prijímajúceho štátu alebo pred iné úrady prijímajúceho štátu.

Článok 42

1. V prípade, že by príslušné orgány prijímajúceho štátu mali v úmysle vykonať prehliadky, vyšetrovania alebo donucovacie opatrenia na palube lode vysielajúceho štátu, ktorá je vo vodách prijímajúceho štátu, upovedomia pred ich vykonaním konzulárny úrad, aby sa na vykonaní mohli zúčastniť konzulárni úradníci. V oznámení urobenom v tomto smere sa uvedie presný termín. Ak sa konzulárni úradníci alebo ich zástupcovia nezúčastnia na podniknutých opatreniach, môžu požiadať tieto orgány o odovzdanie všetkých informácií o ich priebehu.

   Tieto ustanovenia platia aj v prípade, keď kapitána alebo ktoréhokoľvek člena posádky majú vypočúvať orgány prijímajúceho štátu.
2. V prípade, že ide o neodkladné opatrenie, alebo ak sa vyšetruje na žiadosť kapitána, musí byť o tom konzulárny úradník informovaný v priebehu vyšetrovania, a to čo možno najskôr.

   Na požiadanie bude konzulárny úradník v takom prípade taktiež upovedomený o priebehu vyšetrovania vykonávaného za jeho neprítomnosti.

Článok 43

1. Ustanovenia článkov 40, 41 a 42 sa nemôžu použiť proti orgánom prijímajúceho štátu vtedy, ak ide o uplatnenie colných zákonných opatrení a predpisov a karanténnych opatreniach a ďalších kontrolných opatreniach vzťahujúcich sa na zdravotníctvo, prístavnú políciu, zabezpečenie tovaru a prístup cudzincov.
2. Ustanovenia spomenutých článkov sa nevzťahujú na vojnové lode.

Článok 44

1. Ak loď vysielajúceho štátu stroskotá, uviazne alebo sa inak poškodí v hraničnom pásme prijímajúceho štátu, podajú o tom príslušné orgány tohto štátu bez meškania správu konzulárnemu úradu a oboznámia ho s urobenými alebo zamýšľanými opatreniami na záchranu cestujúcich, lode a nákladu.

   Konzulárny úradník môže poskytnúť všetku pomoc lodi, členom posádky a cestujúcim a urobiť všetky opatrenia na zabezpečenie nákladu a na opravu lode. Môže sa tiež obrátiť na orgány prijímajúceho štátu so žiadosťou o také opatrenia.

2. Ak prevádzkovateľ lode, kapitán alebo akákoľvek oprávnená osoba nemôže urobiť nevyhnutné opatrenia na udržiavanie a správu lode alebo jej nákladu, môže konzulárny úradník urobiť v mene prevádzkovateľa lode opatrenia, ktoré by v tomto smere mohol prevádzkovateľ lode urobiť.

3. Ustanovenie odseku 2 tohto článku sa vzťahujú aj na akýkoľvek predmet, ktorý patrí občanovi vysielajúceho štátu a pochádza z nákladu lode vysielajúceho štátu alebo tretieho štátu, ktorý by sa našiel na pobreží alebo v blízkosti pobrežia prijímajúceho štátu alebo by bol dopravený do prístavu konzulárneho obvodu.

4. Príslušné orgány prijímajúceho štátu poskytnú konzulárnemu úradníkovi nevyhnutnú pomoc pri všetkých opatreniach, ktoré treba urobiť pri poškodení lode.

5. Loď, ktorá utrpela poškodenie, jej náklad a palubné zásoby nepodliehajú na území prijímajúceho štátu colným poplatkom, pokiaľ sa nevykladajú na použitie alebo spotrebu v tomto štáte.

Článok 45

Ustanovenia článkov 40 - 44 tohto dohovoru sa primerane použijú na lietadlá vysielajúceho štátu.

Článok 46

Okrem funkcií ustanovených týmto dohovorom môžu konzulárni úradníci, pokiaľ ich na to splnomocní vysielajúci štát, vykonávať aj iné konzulárne funkcie, než sú tie, ktoré sú uvedené v tomto dohovore, pokiaľ nie sú v rozpore so zákonodarstvom prijímajúceho štátu.

Článok 47

Konzulárny úrad môže za konzulárne úkony vyberať na území prijímajúceho štátu poplatky a dávky ustanovené zákonmi a predpismi vysielajúceho štátu.

HLAVA V

Záverečné ustanovenia

Článok 48

1. Bez ujmy na svojich výsadách a imunitách majú všetky osoby požívajúce tieto výsady a imunity dbať na zákony a predpisy prijímajúceho štátu, včítane dopravných predpisov a predpisov o poistení motorových vozidiel, sú taktiež povinné nevmiešavať sa do vnútorných vecí tohto štátu.

2. Konzulárne miestnosti sa nebudú užívať spôsobom, ktorý by bol v rozpore s výkonom konzulárnych funkcií.

Článok 49

1. Ustanovenia tohto dohovoru sa vzťahujú, pokiaľ to súvislosti dovoľujú, aj na výkon konzulárnych funkcií uskutočňovaný diplomatickými misiami.

2. Mená členov diplomatickej misie poverených prácou v konzulárnom oddelení alebo inak poverených výkonom konzulárnych funkcií misie sa písomne oznamujú ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.

3. Výsady a imunity členov diplomatickej misie uvedených v odseku 2 tohto článku sa aj naďalej upravujú pravidlami medzinárodného práva o diplomatických stykoch.

Článok 50

Konzulárny úrad vysielajúceho štátu môže po príslušnom upovedomení prijímajúceho štátu vykonávať, pokiaľ prijímajúci štát nevznesie námietky, konzulárne funkcie v prijímajúcom štáte za tretí štát.

Článok 51

Tento dohovor podlieha ratifikácii. Výmena ratifikačných listín sa uskutoční v Prahe.

Článok 52

Tento dohovor nadobudne platnosť tridsiateho dňa po dni výmeny ratifikačných listín a zostane v platnosti, pokiaľ ho jedna z vysokých zmluvných strán nevypovie so šesťmesačnou výpovednou lehotou.

Na dôkaz toho splnomocnenci vysokých zmluvných strán tento dohovor podpísali a opatrili pečaťami.

Dané v Damašku 23. mája 1979 vo dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v českom, arabskom a francúzskom jazyku. V prípade rozdielnosti výkladu medzi českým a arabským znením bude rozhodujúce francúzske znenie.

Za

Československú socialistickú republiku:

Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

Za

Sýrsku arabskú republiku:

Abdul Halím Chaddám v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.